

køretid i 2 sammenhængende uger aldrig 92 timer. Ved kørsel med tunge vogne skal kørslen afbrydes efter de første 4 timer med et hvil på mindst 1 time. Ved lettere vogne skal efter 4 timers sammenhængende kørsel holdes et hvil på mindst ½ time. Hviletiden fastsættes ved godstransport til mindst 11 timer i træk i løbet af de 24 timer, der ligger forud for et arbejdes begyndelse. Hviletiden kan reduceres til 9 timer, dog højst 2 gange om ugen, hvis hvilen holdes på hjemstedet, og til 8 timer, hvis hvilen holdes andetsteds. Ved persontransport fastsættes hviletiden til 10 timer uden reduktionsmulighed, eller til 11 timer, med mulighed for reduktion 2 gange ugentligt til 10 timer og 2 gange ugentligt til 9 timer, forudsat rejsen indbefatter en pause på 4 timer eller 2 pauser à 2 timer. Er der 2 chauffører i vognen, og er der ikke soveplads i køretøjet, skal der gives mindst 10 timers hvile i de 27 timer, der går forud for et arbejde. Er der soveplads i køretøjet, skal der gives mindst 8 timers hvile i de 30 timer, der ligger forud for arbejdet. De daglige lange hvil skal tilbringes uden for køretøjet eller på køretøjets soveplads, forudsat dette holder stille. Udover de ovennævnte hvil har mandskabet et ugentligt hvil på mindst 24 timer, som skal afholdes i umiddelbar tilknytning til et langt hvil. Hver chauffør skal medføre en kontrolbog, hvori dagligt anføres hviletid, pauser, køretid og andet arbejde; eventuelt tillige ventetid, tid ved siden af chaufføren under kørsel og hvile på soveplads under kørsel. Ved regelmæssig rutekørsel skal i stedet for kontrolbogen udarbejdes en arbejds- og timeplan omfattende mindst den foregående, indeværende og følgende uge. Den personlige kontrolbog skal i henhold til forordning nr. 1463/70 af 20. juli 1970 afløses af et kontrolapparat. Kontrolapparatet, der skal indbygges i køretøjer, der anvendes såvel til person- som til godsbeholdning er obligatorisk fra 1. januar 1975 i køretøjer, der første gang indregistreres fra dette tidspunkt, og i køretøjer, der befordrer farligt gods uden hensyn til tidspunktet for første indregistrering. Fra 1. januar 1978 er indbygning og benyttelse af et kontrolapparat obligatorisk i alle køretøjer.

Forordning nr. 1191/69 af 26. juni 1969 vedrørende medlemsstaternes fremgangsmåde med hensyn til de med begrebet offentlig tjeneste forbundne forpligtelser på jernbane-, vej- og vandvejstrafikkens område.

Forordningen er udstedt bl. a. i medfør af rådsbeslutning af 13. maj 1965 vedrørende harmonisering af visse forskrifter, som har indflydelse på konkurrencen inden for jernbane-, vej- og vandvejstrafikken. Målet er en konkurrenceudjævning mellem de forskellige transportmidler, idet en sådan udjævning mellem de forskellige transportmidler må være en væsentlig forudsætning for en liberalisering af transportsektoren. Herunder hører principielt også afskaffelse af de forskelle, der består i, at visse trafikmidler af hensyn til samfundets trafikbetjening er pålagt særlige forpligtelser, som ikke påhviler andre trafikmidler. På den anden side anerkendes det, at visse af disse forpligtelser må opretholdes i det omfang, det er nødvendigt for at sikre forsvarlige transportfaciliteter, ligesom der ikke skal ske nogen afskaffelse af de enkelte sociale gruppers interesse fastsatte befordringsvederlag og -betingelser i persontransport. I begge tilfælde tillægges der det pågældende trafikforetagende en godtgørelse, som fastsættes på grundlag af nedennævnte fælles regler. Ved de nævnte forpligtelser forstås forordningen sådanne, som et trafikforetagende ikke ville påtage sig i egen økonomisk interesse eller dog ikke i samme omfang, og ikke på de samme betingelser. Disse forpligtelser er: Driftspligten, befordringspligten og tariffpligten. Driftspligten i forordningens forstand er et trafikforetagendes forpligtelse til for de strækninger og anlæg, som er overdraget til dette i henhold til koncession eller tilsvarende tilladelse, at træffe alle foranstaltninger til sikring af en trafikbetjening, som opfylder fastsatte normer for kontinuitet, regelmæssighed og kapacitet. Indbefattet er også forpligtelsen til at vedligeholde strækninger, anlæg og materiel efter indstilling af trafikbetjeningen. Befordringspligten er et trafikforetagendes forpligtelse til at påtage sig at udføre alle person- og godsbeholdninger mod bestemte befordringsvederlag og -vilkår. Tariffpligten er et trafikforetagendes forpligtelse til at anvende af myndighederne fastsatte eller godkendte – og med virksomhedens forretningsmæssige interesse uforenelige – takster, som især forekommer ved bestemte grupper af rejsende, bestemte godsarter eller bestemte trafikveje, hvor særlige tariffmæssige foranstaltninger er blevet pålagt virksomheden eller nægtet ændringer.

Såfremt en medlemsstats myndigheder måtte anordne en fuldstændig eller delvis opretholdelse af en forpligtelse af fornævnte art, og